

He somiat que un dia...

Hi ha un altre Blanes. Per mi aquesta vila és com una soca antiga d'olivera i els barris de molta immigració són els nous rebrols. La població global és jove, ja que el 50% té menys de 35 anys.

El temporal de la "gota freda" m'ha reclòs a casa i m'ha permès somiar com ho va fer Martí Luter King.

He somiat que a Blanes hi havia més biblioteques que videoteques o discoteques. Que hi havia més arbres i espais verds que ciment armat. Que hi havia més locals per al jovent que bars, que no hi havia tants "cuba llibres" i érem més lliures.

He somiat que el jovent era "passota" de debò, perquè passava del lucre, d'allò fàcil, del consum. He somiat que els drogadictes tenien llocs per desintoxicar-se. Que els estaments oficials es preocupaven que hi hagués granges i cases de camp en plena natura per aquests nois. Que no s'escatimaven subvencions.

He somiat que els "Squatters" de Blanes eren escortats per l'Ajuntament i que els cedien el local ocupat, buit i desaprofitat. Són les antigues aules de la Professional. Ells han presentat —i això és real— una alternativa a la droga i a l'avorriment. Una diferència amb els Squatters de Girona ha estat el fet de no ocupar un habitatge sinó un local per esbarjo i cultura. Una altra diferència: Així com els de Girona es van a rentar la cara i les mans a l'Ajuntament, aquí és l'Ajuntament el qui s'ha rentat les mans.

He somiat mig despert. M'ha acabat de desvetllar una frase de Roger Garaudy: "Naixem vells i només arribem a joves a través de fer actes lliures". Joves per ser lliures, o bé, lliures per ser joves. El desafiament de Garaudy és per a tots nosaltres.

PEP CLAPAROLS

SOCIETAT

Revista de Girona

Una plaça noucentista a Olot

L'obscurantisme cultural que hem patit durant massa anys, feia creure que la producció arquitectònica no afectava l'opinió popular sobre la configuració de la ciutat. La realitat anava per un altre camí i les destrosses urbanístiques són paleses arreu de les nostres contrades.

Apareix ara una nova promoció privada que vol acabar de definir un dels perímetres d'aquella actuació.

D'aquest projecte, que ha sotraguejat favorablement l'opinió pública, han de remarcar-se alguns conceptes.

1.- *El respecte envers les preexistències*: el projecte, conscient de tots els valors que la proposta Malagrida encara tenia, s'hi adapta escrupolosament i contribueix a tancar un camí que ja s'havia iniciat fa setanta anys. (El perímetre corbat i la simetria respecte a la Torre Malagrida, són trets ja definits en aquella ordenació).

2.- *Una clara voluntat de fer ciutat*: És evident, que la dimensió de la proposta permet de fer aquesta consideració, però també és evident que el seu plantejament de suport al Passeig Barcelona o la seva rotunditat a edificar, parteixen d'una idea prèvia de relligar-se amb la ciutat existent i d'anar més enllà dels límits físics del propi projecte.

3.- *La qualitat de la ciutat*: No solament s'ha d'entendre positiva, per a la millora de la qualitat de vida —de la ciutat—, una reducció de les alçades inicials sinó també aquesta voluntat que el projecte té envers el tractament de l'espai públic. (La plaça, la font, el jardí, una escultura, són elements que palesen aquesta preocupació col·lectiva en la línia de l'exemple Malagrida).

JORDI CASADEVALL

URBANISME

Banyoles i els JJOO de 1992

És conegut el fet segons el qual l'estany de Banyoles té moltes possibilitats d'acollir les proves de rem i piragüisme dels JJOO de 1992, si Barcelona assoleix ser la seu olímpica.

En un moment en el qual sembla que s'han desestimats les opcions gironines per a la vela olímpica, l'única possibilitat que a les nostres comarques es visqui d'una forma directa l'Olimpíada de 1992 és la de l'estany de Banyoles. Des de tots els punts de vista, és important que una efemèride històrica com la de Barcelona 92, sigui assumida per tot el poble català. I una bona manera que això es converteixi en una realitat és que algunes proves es desplacin de la capital, com és el cas del rem i del piragüisme. Al mateix temps, el projecte banyolí hauria de representar una fita, no solament per a la ciutat de Banyoles i la seva comarca, sinó per a tot el territori gironí, especialment en l'àrea d'influència de l'eix Girona-Cornellà-Banyoles-Besalú-Olot. L'Ajuntament de Banyoles, al marge de les gestions efectuades prop del Comitè Organitzador i dels organismes esportius internacionals, ja ha posat la primera pedra realitzant un estudi de possibilitats, que analitza tots els aspectes que implicaria la celebració de les proves a l'estany i les condicions a fi que aquestes signifiquin un clar benefici per a la comarca, per a la ciutat i per al mateix estany. Però ara convé que des de la capital gironina, l'alcalde de la qual ja ha estès la mà als banyolins, es prengui el projecte de Banyoles com una cosa pròpia, i existeixi la necessària unió, tant per portar els JJOO a l'estany, com a fi que aquests es desenvolupin d'una manera correcta i positiva.

JERONI MONER I CODINA

ESPORT